

Lovforslaget bestaar af 12 Paragraffer. I den sidste Paragraf bestemmes det, at Loven træder i Kraft straks, og at den ikke gælder for Færøerne; og i den næstsidste Paragraf staar, at de, der ikke retter sig efter Loven, skal straffes. Heri er der ikke noget nyt. I de øvrige Paragraffer gentages det Paragraf for Paragraf, at Landbrugsministeren bemyndiges til, og Landbrugsministeren har Ret til at bestemme o. s. v. Det forekommer mig, at der ogsaa har været noget tilsvarende i tidligere forelagte Kornlovsforslag, og at man fra Venstres og konservativ Side i høj Grad har udtalt sin Misbilligelse af, at man saaledes „regerede“ her i Landet over Folks Ve og Vel, at det var Landbrugsministeren — ja, den Gang var det Indenrigsministeren —, der skulde bestemme baade her og der.

Jeg har hørt mere end een Gang fra disse Partiers Talere og læst i deres Blade, at man skulde bort fra alt dette Regereri, og navnlig har jeg forstaaet, at Landboerne, især de store, følte sig overordentlig utilfredse med dette, at en Minister saaledes kunde bestemme, hvorledes de havde at forholde sig i deres dyreste Interesser. Og saa har man Gang paa Gang sagt, at dette uheldige Forhold skyldtes naturligvis den Omstændighed, at det var Indenrigsministeren, der fremsatte Lovforslagene og fik dem gennemført; thi han stod ikke i det nære og gode Forhold til Landbruget, som var nødvendigt for at faa gode Kornlove; man burde have Landbrugsministeren til at fremsætte Kornlovsforslag. Nu har vi faaet en Landbrugsminister, som, før han blev Landbrugsminister, i høj Grad gav Anledning til at tro, at naar han forelagde Kornlovsforslag, vilde de blive af en helt anden Beskaffenhed end de Kornlovsforslag, den tidligere højtærede Indenrigsminister forelagde, og saa vilde Regereriet ophøre, saa vilde det ministerielle Enevælde forsvinde, og nu læser jeg i dette Lovforslag, som jeg — efter hele dets Beskaffenhed og navnlig efter Bemærkningerne til det — maa antage er helt og holdent den højtærede Landbrugsministers eget Forfatterskab, i samtlige dets 10 Paragraffer, at den højtærede Landbrugsminister bemyndiges til, og den højtærede Landbrugsminister har Ret til o. s. v. at træffe alle de Foranstaltninger, som der skal træffes.

Loven bemyndiger for det første Landbrugsministeren til paa Statens Vegne at overtage al Rug og Hvede af Høsten 1920. Det vil — omskrevet med de Ord, der er brugte i Agitationens Tjeneste fra Venstres

og det konservative Folkepartis Side — sige, at Loven bemyndiger Landbrugsministeren til at tage Brødkornet fra Landmændene. Jeg misbilliger ikke, at Loven har dette Indhold, men jeg gør bare opmærksom paa, at den højtærede Landbrugsministers Forslag til en ny Kornlov har dette Indhold.

I § 3 bestemmes, hvad Landmændene skal have for det Korn, som de forpligtes til at aflevere. Der staar ikke noget som helst i Loven om, at de kan gaa hen og forlange Foderkorn udleveret i Stedet for det Brødkorn, de skal aflevere. De har at aflevere Brødkornet til Landbrugsministeren efter hans Anvisning og faa den Skilling for det, som han nu har foreslaaet og ønsker, Rigsdagen skal vedtage, at de skal have. Deri er der for saa vidt heller ikke noget nyt. Det er Bestemmelser, der ogsaa har været at finde i tidligere Kornlovsforslag. Der er den Forandring ialt Fald fra i Fjor, at Landbrugerne den Gang kunde forlange deres Brødkorn ombyttet med Foderkorn, og det var jo krævet fra den Side, den højtærede Landbrugsminister repræsenterer, at en saadan Ret skulde de have. Det har undret mig meget, at den højtærede Landbrugsminister ikke har kunnet finde paa noget nyt. Jeg havde egentlig tænkt mig — og jeg tænker, at mange med mig har tænkt det samme —, at den højtærede Landbrugsminister vilde have været i Stand til at forelægge os en Kornlov af en helt anden Beskaffenhed, at han vilde kunne forelægge os en Kornlov, der brød med de Principper, der regeredes efter her i Landet under det Styre, vi havde, før Venstre kom til Magten. Men jeg har ikke kunnet finde noget nyt, i alt Fald ikke noget nyt, som duer, og jeg tror, at enhver vil indrømme, at de Principper, der har været anvendte ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag, er de samme som de Principper, der har været anvendte ved Udarbejdelsen af tidligere Kornlovsforslag. Det havde derfor heller ikke været nødvendigt at flytte Arbejdet fra Indenrigsministeriet over til Landbrugsministeriet. Al Ære og Respekt for den højtærede Landbrugsminister; men jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister vilde have kunnet gøre det omtrent lige saa godt.

Det bestemmes i Lovforslaget, at Brødkornet skal afleveres. Det er ikke noget nyt. Det bestemmes, at det skal afleveres til dertil oprettede Statslagre, hvor Kornet skal opbevares. Det er heller ikke noget nyt. Noget nyt er det derimod, at den højtærede Landbrugsminister giver sin Tilslutning til det, endogsaa paa en saadan